Krimināllieta Nr. 11320039118
K12-0308-19

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Daugavpilī 2019. gada 9. janvārī

Daugavpils tiesa,
tiesnesis Ģ. Aizsils,
piedaloties prokurorei I. Indrikovai,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu **/pers. A/**, personas kods /personas kods/, apsūdzībā par Krimināllikuma 312. pantā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, un

konstatēja

/pers. A/ izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas, šādos apstākļos:

2018. gada 8. maijā ar Vidzemes rajona tiesas spriedumu /pers. A/ tika atzīts par vainīgu un sodīts par Krimināllikuma 312. pantā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, piemērojot Krimināllikuma 51. panta pirmo daļu, ar piespiedu darbu uz 120 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 1 gadu 6 mēnešiem 2 dienām.

Neskatoties uz to, ka Vidzemes rajona tiesas spriedums bija stājies spēkā 2018. gada 19. maijā, /pers. A/ tiesību ierobežošanas soda izciešanas laikā 2018. gada 16. septembrī pulksten 15.28, apzinoties, ka ar tiesas spriedumu viņam ir atņemtas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības un to, ka vadot transportlīdzekli, viņš izvairās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas, Līvānu novada Turku pagastā pa autoceļu A6 Rīga-Daugavpils-Krāslava-Baltkrievijas robeža (Paternieki), virzienā no Līvāniem uz Jēkabpili bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām vadīja automašīnu "MERCEDES BENZ A170",valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 312. pantā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ sevi par vainīgu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā atzina, nodarījuma izdarīšanas apstākļus un kvalifikāciju neapstrīdēja, kā arī uzturēja lūgumu izskatīt krimināllietu bez pierādījumu pārbaudes tiesas sēdē, pierādījumu pārbaudes neveikšanas būtība un sekas viņam ir pilnībā saprotamas. Prokurore arī uzskata, ka lietā nav nepieciešams veikt pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais savu vainu atzina un lietā ir pietiekami daudz pierādījumu, kas apstiprina /pers. A/ vainu.

Tiesa, noklausījusies procesa dalībnieku viedokli, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499. pantu, nolēma lietā neveikt pierādījumu pārbaudi, jo, pārbaudot lietas materiālus, tiesai neradās šaubas par apsūdzētā vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā un nodarījums kvalificēts pareizi. Līdz ar to saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527. panta trešo daļu pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajam /pers. A/, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Tiesa, pamatojoties uz Krimināllikuma 47. panta otro daļu, par /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīst savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu, par /pers. A/ atbildību pastiprinošo apstākli tiesa atzīst noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

/pers. A/ iepriekš vairākas reizes sodīts, pēdējo reizi 2018. gada 8. maijā ar Vidzemes rajona tiesas spriedumu pēc Krimināllikuma 312. panta, piemērojot Krimināllikuma 51. pantu, – ar piespiedu darbu uz 120 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 1 gadu 6 mēnešiem 2 dienām. Spriedums stājies spēkā 2018. gada 19. maijā, papildsods nav izciests, sodāmība nav dzēsta. Apgādībā divi nepilngadīgi bērni (lietas 25.-29. lapa).

Apsūdzētais /pers. A/ izdarīja mazāk smagu noziegumu. Krimināllikuma 312. panta sankcija paredz brīvības atņemšanas sodu uz laiku līdz vienam gadam, īslaicīgu brīvības atņemšanu, piespiedu darbu vai naudas sodu.

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda veidu saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta otro daļu, tiesa ņem vērā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētā personību. Tiesa atzīst, ka no panta sankcijā paredzētajiem alternatīvajiem soda veidiem, apsūdzētais sodāms ar piespiedu darbu. Apsūdzētais izdarīja mazāk smagu nodarījumu pret jurisdikciju. Apsūdzētais iepriekš sodīts par Krimināllikuma 312. pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar piespiedu darbu. Neskatoties uz to, ka apsūdzētais iepriekš jau sodīts ar piespiedu darbu, tiesa uzskata, ka tieši piespiedu darbs konkrētajā kriminālprocesā ir efektīvāks nekā citi panta sankcijā paredzētie soda veidi un tas atbilst nodarījuma raksturam, apsūdzētā personībai un soda mērķim, tas ir, sodīt apsūdzēto par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Turklāt apsūdzētajam nepastāv grūtību izciest piespiedu darbu un viņš spēj apvienot piespiedu darbu ar iztikas pelnīšanu.

Nosakot piespiedu darba ilgumu, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta trešo daļu ņem vērā apsūdzētajam konstatētos atbildību ietekmējošos apstākļus. Tiesa ņem vērā arī apsūdzētā sadarbību ar procesa virzītāju, izvēloties lietu izskatīt bez pierādījumu pārbaudes, apsūdzētā personību, viņa sociālos apstākļus, soda individualizācijas un samērīguma principu un visus lietas apstākļus. Līdz ar to piespiedu darba stundu skaits apsūdzētajam nosakāms Krimināllikuma 40. pantā paredzētajās robežās, tas ir, no 40 līdz 280 stundām.

Savukārt galīgais sods apsūdzētajam nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 51. pantu, nosakot sodu pēc spriedumu kopības, jo šajā spriedumā konstatēto nodarījumu viņš izdarīja pēc Vidzemes rajona tiesas 2018. gada 8. maija sprieduma spēkā stāšanās. Apsūdzētajam pēc Vidzemes rajona tiesas 2018. gada 8. maija sprieduma ir neizciests papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana, kas šī sprieduma taisīšanās brīdī ir 11 mēneši un, kas jaunajam spriedumam jāpievieno pilnīgi.

Lietai pievienots Nodrošinājuma valsts aģentūras Izdevumu aprēķins Nr. 2958 (lietas 42. lapa) un no tā redzams, ka par pirmstiesas izmeklēšanā izņemtās automašīnas "MERCEDES BENZ A170", valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, nogādāšanu glabāšanai un glabāšanu ir radušies izdevumi 213,34 *euro* apmērā. Tiesai nav pamata apstrīdēt šo izdevumu pamatotību un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 5. punktu, 368. pantu šie izdevumi piedzenami no apsūdzētā.

Apsūdzētajam kriminālprocesā nav piemērots drošības līdzeklis. Tiesa uzskata, ka nav pamata tā piemērošanai. Pamatsods izpildāms pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Pamatojoties uz iepriekš teikto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 23., 127., 499., 512., 514., 520. 527., 528., 529. pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 312. pantā, un sodīt viņu ar piepsiedu darbu uz 200 (divi simti) stundām.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 51. pantu, sodu /pers. A/ noteikt pēc spriedumu kopības, pilnīgi pievienojot neizciesto papildsodu, kas /pers. A/ noteikts ar Vidzemes rajona tiesas 2018. gada 8. maija spriedumu, un noteikt **/pers. A/** galīgo sodu – piepsiedu darbu uz 200 (divi simti) stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 11 (vienpadsmit) mēnešiem.

/pers. A/ noteikt pienākumu pēc sprieduma spēkā stāšanās 10 (desmit) darba dienu laikā pieteikties piespiedu darba izpildei Valsts probācijas dienesta Latgales reģiona teritoriālās struktūrvienības Ludzas nodaļā.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 5. punktu un 368. panta pirmo daļu piedzīt no /pers. A/ valsts labā lietiskā pierādījuma pārvietošanas un glabāšanas izdevumus 213,34 *euro* (divi simti trīspadsmit *euro,* 34 centi), ieskaitot tos norēķinu kontiLV86TREL2140651020000, reģistrācijas Nr. 90009112024, Valsts kase, bankas kods TRELLV22, maksājuma mērķī norādīt piedziņas izdevumi, vārdu, uzvārdu, personas kodu, lietas numuru, transportlīdzekļa marku, transportlīdzekļa reģistrācijas numuru un EKK 21499.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 529. panta 2. punktu, /pers. A/ noteikt termiņu procesuālo izdevumu labprātīgai izpildei – 30 dienas pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Latgales apgabaltiesai 10 dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā, sūdzību vai protestu iesniedzot Daugavpils tiesā.

Tiesnesis Ģ. Aizsils